

Излиза на 1 и 15
число на месеца.

Годишен абона-
ментъ 60 лв.

Редакция и
администрация
Плевенъ.

ОРГАНЪ
на Българския Лозарски Съюзъ — София.

„Revue de Viticulture“ — „Weinbau Revue“
à Pleven — Bulgarie.

Съ отдѣли: Съюзъ на Лозаро-Винарскитѣ кооперации и Бюлетина на Лозаро-Овощ. Информ. Бюро — Плевенъ
Bund der Bulgariſchen Weinbaugenossenschaften. Bülletin des Wein-u. Obst-informations-Buro — Pleven, Bulgarien.

Редакторъ уредникъ Г. К. Червенковъ. Ред. комитетъ: Ст. Икономовъ, В. Чакъровъ и В. Стрибърни.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Нашитѣ лозарски опитни институти и тѣхното значение за подобриенето на гроздовото и винено производство въ България; 2) Поуки следъ една пероноспорна година — Проф. Н. Недѣлчевъ; 3) Химични срѣдства за борба съ гроздовия молецъ — П. Чорбаджиевъ; 4) Използуване лозовитѣ прѣчки за торене — Ив. Гайдаровъ; 5) Доброволна или задължителна застраховка и пр.—И. И. Хранковъ; 6) Б. Д. Ж. въ услуга на износа на прѣсни плодове; 7) Най-препорѣчени сортове и видове лози въ Ромъния; 8) Съюзни и друж.; 10) Кооперативни; 11) Бюлетинъ на Лозаро Овощарското Информационно Бюро — Плевенъ; 12) Нашитѣ десертни грозда, овощия, зеленчуци и поукитѣ отъ тѣхния износъ—Инж. В. Чакъоровъ; 13) Хроника.

ВАЖНИ СЪОБЩЕНИЯ.

ХІ-тия редовенъ лозарски конгресъ се свиква на 28 февруари, 1 и 2 мартъ 1931 г. въ София. Дневния редъ и др. подробности сж помѣстени въ настоящата книжка въ отдѣлъ съюзни — поканата.

Лозари, гответе се за конгреса и го посетете масово.

Зарѣзанъ (Св. Трифонъ) е на 14 февруарий; той е традиционния и патроненъ празникъ на лозаря, лозата и виното.

Лозари, отпразнувайте го и тая година тържествено, като устроите зарѣзански вечеринки, на които да се разясни и проагитира ползата и необходимостта отъ сдружаване на лозаритѣ въ лозарски дружества и винарски кооперации. **Използувайте** случая да съберете членски вноски, абонаментъ за „Лозарски прегледъ“ и паасирайте лотар. билети.

Лотарията за построяване на лозарски домъ ще се тегли на 8 мартъ 1931 г. Друго отлагане нѣма да има.

Лозари, купете си билети и проагитирайте пласирането имъ.

Печалбитѣ сж 200,000 лева, а единия билетъ струва само 20 лева.

Всички, на които сж изпратени билети за пласиране, трѣбва да се отчетатъ най-късно до 22 февруари 1931 г., като изпратятъ стойността на продаденитѣ билети заедно съ кочанитѣ и самитѣ непродадени билети на **Дончо Бъчваровъ**, секретаръ на Българския Лозарски съюзъ, площадъ „Славеиковъ“ № 7, IV етажъ, София.

Ако до 22 февруари 1931 г. не се отчетатъ и не повърнатъ непродаденитѣ билети, ще се счита че сж ги продали и ще се търси стойността имъ отъ тѣхъ.

ОТЪ БЪЛГ. ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ.

Изгледъ на опитното лозе въ гр. Плѣвнѣ на Плѣв. Държ. Лозврска Опитна Станция.

Нашитѣ лозарски опитни институти и тѣхното значение за подобреніето на гроздовото и винено производство въ България.

Презъ периода предшествуващъ филоксерната зараза, когато у насъ болеститѣ и неприятели на лозата бѣха тѣй ограничени и културата на това растение — свързана съ много по-малко разходи, въпроса за рационализирането на тази култура стоеше на заденъ планъ, или по-точно, не даваше явни признаци на съществуване. Самитѣ стопани, по причини свързани съ общото икономическо положение и господствующия духъ въ страната, имаха за главна цель да осигурятъ прехраната на семействата си, нѣщо което, въ сравнение съ днесъ, не съставляваше особени трудности, защото нуждитѣ бѣха по-ограничени, пазаря — по-достъпенъ, а следвоеннитѣ последици бѣха непознати. Съ нашествието на филоксерата въ България, съ появяването на кризата въ старото лозарство, съ въвеждането на американскитѣ подложки, възискателни и непроучени на мѣстна почва, съ засилването на търговията и увеличението на материалнитѣ и интелектуални нужди на народа и у насъ се почувствува необходимостта отъ подобрения въ лозовата култура, толкова повече че труднитѣ условия за прехрана, особено въ следъ военния периодъ отъ нашето съществуване, извикаха на сцената всички фактори, въ състояние да облекчатъ това положение, засег-

нало повече отъ 100,000 лозарски семейства. А такива фактори, специалисти по лозарство и винарство и налични сръдства за реализирането на една програма за подобрене на този отрасъл, бѣха и сж още тѣй недостатѣчни. Държавата положи усилия за възобновяването на лозарството и нѣкои отъ тѣхъ дадоха резултати. Съ прокарването на специални законоположения, съ откриването на разсадници, училища, курсове, съ доставката на американски подложки отъ чужбина, съ раздаването на премии, помощи и пр., постави се началото на възобновяване на лозята, за което не малко допринесе и частната инициатива. Систематични и последователни проучвания обаче на множеството изникнали въпроси при тази коренна промѣна въ начина на отглеждането на лозята започнаха да се правятъ едва съ поставяне началото на опитното дѣло въ лозарството, съ откриването на Лозарската опитна станция въ Плѣвнѣ.

Днесъ последната полага всички усилия за да се добере до онези методи, които биха дали при нашитѣ условия възможностъ за рационализиране на лозовата култура. Въ това отношение станцията има резултати отъ голѣмо значение, едни отъ които започватъ да се използватъ вече въ практиката и други, които ще легнатъ въ

основата на законоположения, целящи преследване фалшификацията на вината, оцетитъ, ракиитъ и др.

Така, въ своето добре уредено опитно лозе, станцията дава възможност да се види нагледно какъ съ подходяща и изпитана рѣзитба, съ подходяща американска подложка, съ разумно кършене и пр. може да се увеличи и подобри лозовото производство.

Прочуването на мѣстнитѣ сортове грозда и вината отъ тѣхъ не следъ дълго време ще бждатъ използвани за типизиране на това производство и за нагодяването му къмъ изискванията на чуждитѣ пазари. Липсата на сръдства обаче пречи на станцията да разшири своята дейностъ изъ цѣла България, да създаде повече опитни лозя, за да може да разреши многото още

неуяснени въпроси отъ жизненъ интересъ за лозарството.

Лозарскиятъ институтъ при Агрономическия факултетъ, въпрѣки по-специалното му предназначение би могълъ сжщо да допринесе доста въ това отношение, но и за него сж нуждни повече сръдства.

При това положение, днесъ, когато погледитѣ на всички сж обърнати къмъ лозарството, не трѣбва да се чакатъ само данѣцитѣ отъ него, а да се дава възможностъ да се постави то на рационални начала. Въ интереса на държавата е да се направи всичко за опитното дѣло въ тази областъ, защото отъ него 100 000 семейства очакватъ подобрене на своя поминѣкъ, на условията за своето сжществуване, а и държавата — едно отъ своитѣ най-големѣ приходи пера.

Проф. Н. Недѣлч въ.

Поуки следъ една пероноспорна година.

Презъ изтеклата 1930 година пероноспората причини голѣми загуби, както у насъ, особно въ Южна България, така и въ южнитѣ европейски страни, главно въ Франция. Францускитѣ лозарски списания откриха по този случай анкета между лозаритѣ, за да могатъ да се установятъ грѣшкитѣ при воденето на борбата и да се взематъ поуки за въ бждеще.

Пероноспарата се причинява отъ една ниша гъба, на която живота е много добре изученъ и сръдствата за борба сж вече установени. Практическото приложение на борбата, обаче, сръща още затруднения.

Ако си поставимъ въпроса, на какво се дължи неуспѣха на борбата противъ пероноспората, следствие на което въ нѣкои мѣстности загубитѣ достигнаха до 90% отъ реколтата, отговоритѣ ще бждатъ нѣколко.

1. Ненавременото прѣскане;
2. Недостатъчна ф. касностъ на препаратитѣ
3. Липса на уреди за бързо прѣскане;
4. Липса на допълнителни прашения.

Първата грѣшка, която се прави и която е най важ ата, тя е забавяне на първото прѣскане, което е най важното за чепкитѣ. То се извършва обикновено къмъ Св. Кирилъ и Методи, т. е. къмъ края на м. май. Прѣска се по късно, за да мине лозето съ едно прѣскане до прецѣтването. Въ известни години, когато пероноспората се явява късно, лозаря успѣва. Но яви ли се болестъта преди прѣскането, реколтата може да се смѣта компрометирана. Ето защо, има или нѣма опасностъ отъ явяване на болестъта, първото прѣскане би трѣбвало да се извърши къмъ 15 май, тогава, когато реситѣ сж още свободни, незашумени отъ листата и тѣ именно трѣбва добре да се напрѣскаатъ.

Второто прѣскане ще се направи 10—12 дни следъ първото — въ началото на цѣтенето и третото въ края на цѣтенето. Това сж три-тѣ основни прѣскания за запазване на чепкитѣ.

Процента на бордолезовия разтворъ трѣбва да бжде 2 кгр синъ камѣкъ на 100 литра вода.

Тѣзи прѣскания сж достатѣчни за една нормална година. Ако, обаче, пролѣтътъ се случи дъждовна, каквато бѣ презъ изтеклата година, тѣзи прѣскания, макаръ дадени на време, се указватъ недостатѣчни и лозаря започва даже да се съмнява въобще дали борбата противъ тази болестъ е възможна. Тѣзи прѣскания сж недостатѣчни, защото честитѣ дъждове измиватъ разтворитѣ и предизвикватъ бързо растежъ на лѣтораститѣ. Образуватъ се много нови, млади листа, които, като непрѣскани, бързо се заразяватъ. Въ такива особни случаи лозаря трѣбва да дѣйства бързо, като допълва борбата съ други сръдства.

За чепкитѣ се налага увеличение лепливостъта на разтворитѣ. При единъ опитъ, до като при обикновеното прѣскане съ 1 1/2% синъ камѣкъ се запазиха здрави само 30% отъ чепкитѣ, съ прибавка на лепливи вещества се запазиха 70% отъ чепкитѣ.

Различни сръдства могатъ да увеличатъ лепливостъта на разтворитѣ. Познати сж като такива: туткала (въ кисела сръда), казеина (въ алкална), меласата, обезсмѣтанено млѣко (което дѣйства съ казеина си) и др. Единъ много добъръ специалитетъ е тѣй наречения „адезолъ“⁽¹⁾, който се прибавя въ размѣръ 250 гр. на прахъ на 100 л. разтворъ или 150 куб. см въ видъ на течностъ. Той струва 18 фр. франка единия литъръ и може да се употребѣи само за прѣскане на реситѣ и гроздоветѣ.

Вмѣсто адезолъ може да се употребѣи 1 1/2 литра обезсмѣтанено млѣко за 100 л. бордолезовъ разтворъ.

При всѣкидневни дъждове, които измиватъ разтворитѣ следъ тѣхното напрѣскане, като не даватъ възможностъ да стане полепването, ос-

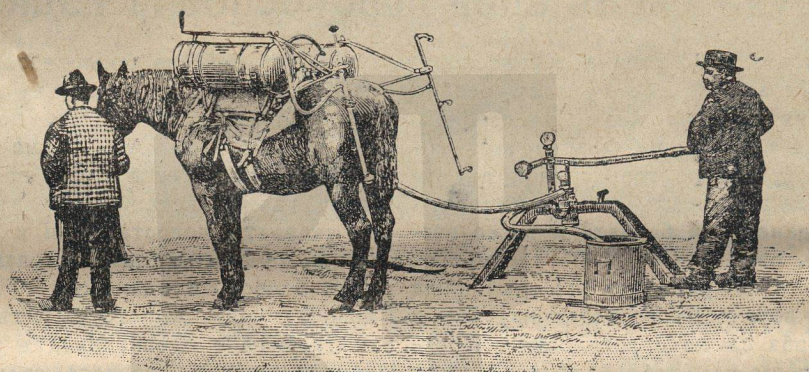
⁽¹⁾ P. Ballard, 7 Rue Coleot, Montpellier (France).

тава само едно сръдство — прашене съ противо-пероноспорни прахове. Такъв прахъ е обакърената сѣра „саимъ“, но съ процентъ на медъта 10%. Погрѣшно е рекламирането на този специалитетъ, съ цель да замѣсти прѣскането. Неговата роля се ограничава само въ изключителни случаи; допълнителни прашения при чести дъждове, когато лозитѣ не успѣватъ да изсъхнатъ. Той трѣбва да се разпрѣсква сутринъ рано, въ роса или следъ дъждъ. Този специалитетъ не е избранъ сполучливо за нашитѣ условия. Защо да рѣсимъ съ 90% сѣра и 10% медъ, когато ойдиума у насъ е локализиранъ тукъ таме, безъ есобно значение. Има други медни прахове, при които медъта е фиксирана върху евтини инертни прахове, върху талкъ, напр. Такъвъ препаратъ е медния стеатитъ „Шефдебиенъ“, който намира голѣмо приложение въ Франция. Този начинъ на борба, който посочихъ по горе, е доста сложенъ и скъпъ и неговото при-

Франция и другаде. Тѣ сж конскитѣ (товарни) возими (на колетета) прѣскачки.

За нашитѣ условия подхождатъ по-вече товарнитѣ прѣскачки, отъ които има много добри модели — система Верморелъ. Тѣ се състоятъ отъ два цилиндрически резервоара отъ по 70 литра, които се поставятъ отъ дветѣ страни на коня. Къмъ резервоаритѣ се прикачатъ разпрѣскавачи и цицки, така че прѣскатъ на две страни и при едно минаване напрѣскаватъ две половини отъ два съседни реда. Тѣ сж много удобни за лози, вдигнати на тель и засадени най малко на 1 м. 50. Цилиндритѣ се пълнятъ съ разтворъ до половината, следъ което се напопватъ съ въздухъ съ помощта на помпа, която работи самостоятелно, така че при едно употребление се изразходва 70 литри разтворъ.

Стойността на апарата, заедно съ седлото, помпата и амбалажъ, струва 2800 фр. франка, т. е. около 15,000 лева.

Конска прѣскачка „Верморелъ“.

ложение е въпросъ на смѣтка. Нека се има предъ видъ, че въ други страни лозаритѣ прѣскатъ до 10 пѣти и по-вече.

При по-значителни пространства отъ лозя се натъкваме на друга мѣнотия — продължителността на прѣскането. Напрѣскването за да бжде ефикасно, трѣбва да стане въ благоприятния моментъ. Този моментъ трае 1—2, най-много три дни. Ако за напрѣскването на едно голѣмо лозе е нужна една седмица съ уредитѣ, съ които разполагаме, ние ще спасимъ една частъ отъ лозето, а другата, като късно напрѣскана, ще изпуснемъ.

Ето защо, явява се въпроса да се замѣнятъ, въ известни случаи, грѣбнитѣ прѣскачки съ по-бързодействащи уреди.

Такива уреди отдавна се употребяватъ въ

Съ него могатъ да се напрѣскаватъ въ единъ день до 30 декара лозя.

Напоследъкъ, въ Южна Франция и Алжирия, сж влѣзли въ употребление конски прѣскачки, безъ помпи, на които налѣгането се дава отъ бутилка теченъ въздухъ. Тази бутилка се намира върху седлото, между двата цилиндра. Изкарването на разтвора става по сжщия начинъ, както се изкарва бирата съ налѣгане отъ бонбата съ теченъ вжгледвуокисъ. За пълненето на бутилкитѣ съ теченъ въздухъ е нужна инсталация, каквато ние нѣмаме тукъ въ България.

Това сж подобренията и усъвършенстванията, които могатъ да се препорѣчатъ при бждещата борба съ пероноспората, за да не се излагаме на загуби, подобно на тѣзи, които прѣтрѣхме миналата година.

Ат. Савовъ, пепиениристъ, ул. „Миладинова“ 8 — Варна, продава собствено производство облагородени и укоренени лози на всички подложки съ следнитѣ грозда: Афузъ-Али, Димятъ, Шасла доре, Памидъ и др.

П. Чорбаджиевъ.

Химични срѣдства за борба съ гроздовия молецъ (Polychrosis botrana Schisi).

Като едно отъ характернитѣ явления въ областта на вреднитѣ насѣкоми у насъ презъ последнитѣ години изпѣква масовото разпространение на гроздовия молецъ изъ лозята на нѣколко области въ Южна България. Споредъ литературни сведения и данни отъ стари хора, макаръ и известенъ отъ незапомнени времена като неприятелъ по асмитѣ, по една или друга причина до преди 6—7 години този молецъ не можа да намѣри условия за масово разпространение изъ лозята. Днесъ той е вече твърде сериозна опасностъ за тази култура и създава сериозна грижа на лозаритѣ въ нападатитѣ мѣста. По този поводъ се направиха нѣкои изследвания, излъзоха публикации по въпроса, съ които се разяснява живота на молеца и установяватъ ефикасни срѣдства противъ него. Презъ последнитѣ 3—4 години населението на нѣкой мѣста пристъпи къмъ употреблението на известни срѣдства, а отъ страна на Министерството на Земледелието и държавнитѣ имоти се предприеха демонстративни прѣскания изъ нѣкои отъ нападатитѣ лозя, съ цель за пропаганда и даване правилна насока на борбата съ химичнитѣ срѣдства, които за сега се явяватъ и най-важната мѣрка за ограничението на този неприятелъ. Липсва обаче едно по-голѣмо освѣтление за начина на приготвянето и употреблението на тѣзи срѣдства, пригодено за практиката, и настоящето цели да попълни тази празнота.

Парижка зеленина. единъ отъ най-разпространенитѣ инсектисиди противъ много отъ гризачитѣ насекоми по културнитѣ растения, се явява твърде ефикасенъ и противъ лозовиятъ молецъ. Парижката зеленина е много ситенъ кристаличенъ прахъ, съ свѣтло зеленъ цвѣтъ, неразтворимъ въ водата и по-тежка отъ нея, затова размѣсена съ вода следъ известно време тя се утаява по дъното на сѣда. Особено ситно раздробената зеленина се приготвя въ Германия съ марка „Урания зеленина“. Последната е поллека, съ по-голѣма плаваемостъ, значително по-бавно се утаява, затова тя се явява най-добра форма парижка зеленина. И въ практиката урания зеленина би трѣбвало да измѣсти обикновената парижка зеленина. По съставъ парижката, както и урания зеленина е съединение отъ меденъ ацетатъ и медно арсенена соль. Действащиятъ принципъ е арсена. Въ техниката годна зеленина се счита тази, която сѣдържа свързанъ арсеновъ окисъ не по малко отъ 54% и меденъ окисъ около 30%. Понеже зеленината винаги сѣдържа известно количество свободна арсениста киселина, която частично се разтваря въ вода, ако се употребѣи самостоятелно, причинява изгаряне на разтенията, затова при употреблението ѝ тя се смѣсва съ прѣсно гасена варъ, която неутрализира свободната арсениста киселина и отстранява нейното вредно действие. Същевременно негасената варъ помага за по-доброто прилепване частицитѣ на зеленината къмъ

растението и чрезъ своя бѣлъ цвѣтъ за по-лесно разпознаване мѣстата, кждето е прѣскано. Продаваната въ търговията зеленина, често се фалшифицира, като ѝ се прибавя нишесте, бѣла глина или др. вещества. Фалшификацията се открива съ амонякъ. Чистата зеленина се разтваря напълно въ амонякъ, а нечистата дава утайка. Споредъ количеството на утайката се сѣди за нечистотата.

Въ борбата съ лозовиятъ молецъ парижката (урания) зеленина може да се употребѣи отдѣлно отъ бордолезовия разтворъ или заедно съ него, при което борбата се води едновременно противъ молеца и пероноспората. Отдѣлното прѣскане се налага, когато моментитѣ на прѣскането не съпадатъ и когато молеца е много разпространенъ и е необходимо по грижливо прѣскане на гроздето. При първото прѣскане, което трѣбва да се направи къмъ 5—15 май и въ зависимостъ отъ климатичнитѣ условия на мѣстността и годината противъ съвсемъ младитѣ гжсеички на молеца отъ първото поколѣние, трѣбва да се употребѣи 150 гр. зеленина на 100 литри вода. При второто прѣскане, което трѣбва да се направи около 10 до 15 дни следъ първото и преди цвѣтенето, трѣбва да се употребѣи сѣщо 150 гр. зеленина на 100 литри вода. При третото прѣскане, съ което се атакватъ гжсеничкитѣ на молеца отъ второто поколение, което се прави около единъ месецъ следъ второто прѣскане, трѣбва да се употребѣи сѣщото количество зеленина на 100 литри вода.

Смѣстътъ за прѣскането се приготвя така: за 100 литри вода се отмѣрва 150 гр. парижка (урания) зеленина и 250 гр. негасена варъ. Отмѣрената зеленина се изсипва въ чаша или блюдо, прибавя ѝ се постепенно по малко вода, при непрекъснато бъркане, до като се получи еднообразна рѣдка тестовидна маса. Отдѣлно варътъ се погасява, разрѣдва се на варно млѣко и се прецежда презъ гъсто сито. Разтора отъ варното млѣко се размѣсва съ размитата въ вода зеленина и смѣстътъ се изсипва въ бурето съ вода. Общата течностъ трѣбва да бѣде 100 литри. Така приготвената течностъ трѣбва да има слабо алкална реакция. Потопена въ нея червена лакмусова хартия се боядисва въ синъ цвѣтъ, а фенолфталеиновата става червена. Това се постига винаги, когато варътъ е доброкачествена и погасяването ѝ е направено наскоро.

При едновременно водене борбата противъ пероноспората и лозовиятъ молецъ, размитата съ малко вода на каша парижката зеленина се поставя къмъ бордолезовиятъ разтворъ. Общата смѣсь трѣбва да има слабо алкална реакция. Въ противенъ случай се прибавя още малко варъ. Употреблението на излишна варъ трѣбва да се избѣгва, защото се отслабва инсектицидното действие на зеленината. Въ този случай трѣбва да се прѣска едновременно листата и гроздето, но последното особено грижливо. (Следва)

Ив. Гайдаровъ.

Използуване лозовитъ пръчки за торене

Когато човѣкъ премине презъ нѣкоя лозарска мѣстность, не може да не му направятъ впечатление голѣмитъ купове лозови пръчки, струпани въ нѣкое кюше на лозето. Нѣкои лозари дигатъ тия пръчки и ги използватъ въ дома си за гориво, или ги струпватъ въ нѣкой кѣжъ въ двора си, отъ кѣдето по голѣмата частъ пропадатъ, разпилявани изъ двора. Много често пръчките биватъ използвани да попълнятъ разни трапове и дерета по пѣтищата изъ лозята, а когато човѣкъ помисли, че за образуване на тия купове лозови пръчки сж използвани маса хранителни вещества, изтеглени отъ почвата, неволно се натѣква на мисълта, не може ли по нѣкакъвъ начинъ да се използватъ тия купове пръчки като торъ, чрезъ който да се върнатъ на и безъ това бедната почва въ лозето ония сили, тѣй необходими за осигоряване добра и редовна реколта.

Наистина, не можемъ да не се очудваме на онази поразителна производителна сила каквато обладава лозата, която ежегодно се подхвърля на кършене, пензиране, която дава реколта отъ нѣколко килограма грозде и на край понася резитба, при която се изрѣзва почти цѣлия годишенъ прирѣстъ и това въ продължение на нѣколко десетки години. Вѣрно е, че коренитъ на лозата сж силно развити и разпространени въ дълбокитъ слоеве на почвата, гдето запаситъ отъ хранителнитъ вещества сж голѣми, обаче тѣзи запаси все пакъ не сж неизчерпаеми. Идва време, когато лозата започва да слабее, да дава слаби реколти, които не плащатъ нито разноскитъ, нито труда на лозаря.

Въ такъвъ моментъ торенето е наложи телно — трѣбва да се тори, но съ какво? Въ лозарскитъ центрове, гдето работния добитѣкъ е малко и почти липсва, оборски торъ не може да има и торене съ такъвъ е немислимо. Освенъ това, повечето отъ лозята сж по стрѣмни склонове, кѣдето докарването на тора е трудно и скѣпо, а почвата бедна, най-вече на хумусъ, и затова е необходимо торене, не толкова съ минерални торове, а съ такива, които съдържатъ хумусъ.

Щомъ е така трѣбва да се използватъ всички отпадаци отъ лозето. На първо мѣсто трѣбва да се използватъ като торъ джибритъ следъ дестилацията на ракията; затова се е писало и говорило много пѣти. На второ мѣсто следва да се използватъ лозовитъ пръчки следъ ризидбата.

Използуването на лозовитъ пръчки става по следния начинъ: Въ лозето се избира равно мѣсто, като площадка, което се силно трамбова. На нея се насипва пластъ рохка прѣстъ 10 см., върху която се нареждатъ пластъ пръчки, които покриватъ съ новъ слой прѣстъ. Прѣста се насипва докато пръчките се свършено покриятъ. Тогава напърво се нареждатъ втори пластъ пръчки

който сжщо се покрива съ пластъ прѣстъ. По такъвъ начинъ се продължава, докато се нареждатъ всички пръчки. Всѣки слой пръчки, заедно съ покриването съ прѣстъ, се полива изобилно съ вода. Хубаво е къмъ водата да се прибавятъ нѣколко лопати пресенъ оборски торъ, което има значение като мая, тѣй като съ оборски торъ се внася въ компоста, (купа образуванъ отъ пръчките и прѣстѣта) микроорганизми необходими за деятелното разложение на растителния материалъ. Добре би било всѣки слой пръчки да се насипе съ варъ на прахъ около 10 — 15 кгр., това ще ускори разлагането. Презъ лѣтото отъ май до септемврий всѣки месецъ купа изобилно се полива съ вода, а при възможность при нѣкое поливане да се размие и торъ. Презъ октомврий купътъ се разкопава и наново се образува. До пролѣтъта всички пръчки сж напълно разложени, само тукъ тамъ ще се намѣрятъ неразложени пръчки. До края на второто лѣто цѣлия купъ ще се превърне въ хубава черна рохка земя, богата съ хранителни вещества, тѣкмо такива, каквито сж най-нуждни на лозата. Тази прѣстъ е отличенъ торъ.

Ако къмъ купа се прибавятъ и джибритъ — нищо по хубаво отъ това ще трѣбва да се прибави повече варъ за свързване киселинитъ. Ето по такъвъ начинъ може да се използватъ лозовитъ пръчки най-разумно. Да се оставятъ тия пръчки да пропадатъ изъ ризни трапове и дерета е свършено неразумно, дори безумно отъ страна на лозаря. Да се използватъ за гориво е наистина по-добре, отъ колкото да се хвърлятъ, обаче най-естествено и най-разумно е да се изволзватъ за торъ.

Нека всѣки лозаръ се позамисли върху това, да си направи малко трудъ и да опита. Това ще го спаси отъ излишни разходи за искусствени торове, които при сухитъ лозарски мѣстности и при високитъ си цени не всѣкога ще му дадѣтъ положителенъ резултатъ. А компоста отъ лозовитъ пръчки, който нѣма да му струва нищо, освенъ трудъ, връща на лозата много, което и е необходимо и подобрява физическитъ свойства на почвата.

Лозарската лотария ще се тегли на 8 мартъ 1931 година.

Лозари,

купете си билети, единъ билетъ е 20 лева, а печалбитъ 200,000 лева.

И. И. Хранковъ.

Доброволна или задължителна застраховка на земеделските култури против градушката.

(Продължение от брой 17 и 18).

На второ място, за да се уреди едно такова грандиозно предприятие, *потребенъ е и наложителенъ* за първата напр. година единъ резервенъ фондъ отъ минимумъ 300,000,000 лева за евентуално покриване на причиненитъ загуби. Какъ и отъ кжде би се добилъ този фондъ? На този въпросъ ние не ще отговоряме, защото считаме, че въ сегашно време едва ли би могло да се намири, макаръ и мъчно, такава сума.

Независимо отъ това, за да би могло да се манипулира поне отчасти задоволително още въ първата година главно относно оценките на причиненитъ отъ градушкитъ загуби, безъ да говоримъ за другата колосална служба, би трѣбвало да се разполага съ предварително добре подготвенъ и достатъченъ оценителски кадъръ. А минималниятъ брой отъ такъвъ за цялата страна би билъ отъ 2000 души. Като се знаятъ, обаче, отъ досегашната практика *извънредно големитъ мъжнотии по подбора и подготовката на оценителитъ, неизбѣжно наложително е за всѣки бораващъ съ въпроса за застраховката да бѣде крайно внимателенъ и предпазливъ при нови проекти и насоки на тази първостепенна стопанско-икономическа работа.*

На трето място въ едно евентуално възприемане на задължителна застраховка, както и да би била уредена тя, земеделските стопани биха видѣли новъ данъченъ товаръ, а това би породило недоволството и протести преди всичко въ мѣстата не страдащи отъ градушката, въ слабо събѣганитъ, а също и въ силноградобитнитъ. Отъ току-що казаното следва, че *за една задължителна застраховка би било нужно много по-големо съзнание и разбиране за нейната полза, следователно за наложителността ѝ.* А такова не само че липсва у грамадното болшинство стопани, но и тѣзи малцина, които сега сж неволно и несъзнателно партизани за нея, впоследствие първи ще се откажатъ.

Заклучение:

Следъ като сегашната застраховка у насъ бѣ съ известни колебания до 1922 г., подиръ което тя, макаръ бавно, но постепенно се разширява достигайки надъ 71,000 презъ 1928 год. (презъ изтеклата година последва малко намаляние поради масовото измръзване на посѣви въ много мѣста презъ миналата зима); следъ като по такъвъ начинъ тя успѣ да обхване $\frac{1}{10}$ отъ земеделските стопанства въ страната ни, *а това казва, че тя си извоюва почва за съществуване* — при това положение ние намираме, че за нашитъ сегашни *стопански, икономически и психологически условия най-разумно е да се остави да се доразвие нормално и постепенно сегашната доброволна застраховка.*

А разрастването и заздравяването биха се не само постигнали, но и *сигурно ускорили*, ако държавата внесе предвидената по закона отъ 1925 г. сума отъ 29,000,000 в. за усиление на основния капиталъ на учреждението; ако тя и окръжнитъ съвети внесатъ ежегодно минималнитъ си помощи; ако се спре *окончателно* даването помощи отъ държавата на пострадали отъ градушката, но незастраховани стопанства (съгласно чл. 23 отъ действующия законъ за застраховката) и ако се насърчатъ привилегиитъ при раздаване заеми отъ държавнитъ кредитни институти на застрахованитъ стопанства.

Най-последно наше съображение противъ задължителната застраховка е, че такава, до колкото се простиратъ сведенията ни, сега не съществуватъ въ никоя страна. И за насъ *това е указание да не бързаме, а разумно да изчакаме и по този важенъ въпросъ опититъ и практиката отъ чужбина.*

Горнитъ си кратки разсждения и разбирания по въпроса за задължителната застраховка правимъ по поводъ повдигането на сжщия презъ последнитъ години сегисъ-тогисъ отъ нѣкои било устно, било писмено. Край.

Б. Д. Ж. въ услуга на износа на прѣсни плодове.

Презъ есенята на 1930 г. Б. Д. Ж. на два пѣти разтрѣби чрезъ антрефилета въ пресата за помощта и улесненията, които Б. Д. Ж. прави за да подпомогне износа на нашитъ прѣсни плодове. Това бѣха:

На първо мѣсто прословутото намаление отъ 35% по българскитъ държавни желѣзници, което се указа въ сжщностъ едно увеличение на българскитъ навла отъ 1929 година.

На второ мѣсто, *уреденитъ* нови пѣтища презъ Югославия — Австрия, за избѣгване на

мъжнотитъ, които били създадени отъ унгарскитъ власти.

Тогава, на времето, заминаха отъ Б. Д. Ж. двама началници на движението и на тарифното бюро, обиколиха Будапеща, Виена и Бѣлградъ и се завърнаха съ декларации за постигнатитъ голѣми резултати съ трафика съ уреждането на новия пѣтъ презъ Югославия — Австрия, избѣгващъ Унгарию, която създава спѣнки на българския износъ. Отъ практиката се указа, обаче, веднага следъ изпращането на първитъ вагони,

че новия рекламиранъ път е по-скоро една спънка за нашия износъ, всички вагони изпратени по това направление пристигнаха съ закъснение въ Германия и стоката се считаше за развалена, или поне изгубила първото си качество. Не остана нищо друго освенъ частната инициатива да прибѣгне пакъ до трафика презъ Унгария, който бѣше напълно свободенъ, следъ като въ Будапеща предварително се поиска разрешение и което унгарскитѣ земледѣлски власти безъ спънки даваха.

Отъ цѣлия шумъ повдигнатъ изъ пресата при двата случая спечели само Б. Д. Ж. съ високи приходи и съ направената реклама, че и тѣ се грижатъ за нашия износъ. Самия български експортѣоръ загуби обаче и въ двата случая, първо трѣбваше съ нѣколко вагона развалено грозде да заплати добритѣ съвѣти на Б. Д. Ж. за изменение на трафика.

Дали Главната Дирекция на Б. Д. Ж. е извлѣкла поука отъ тѣзи двѣ свой капитални грѣшки и какви нови улѣснения мисли да сервира на българския експортѣоръ презъ идущия сезонъ 1931 год., това намъ не ни е известно, ще си позволимъ обаче да обърнемъ вниманието на Главната дирекция върху това, което се върши днесъ въ съседната намъ страна Югославия и какъ Главната дирекция на югославянскитѣ желѣзници работи за да създаде действително солидни, сигурни и евтини трафици за своя износъ. Правимъ това, защото, страхуваме се, че въ Главната дирекция не следятъ за това, що става въ странство.

Въ сила отъ 1 декемврий т. г. югославянскитѣ желѣзници създадоха общи директни фербандстарифи съ Унгария и съ Чехославия. Тѣзи тарифи сж твърде опростени и съдържатъ ж. п. цени за цѣлото разстояние било само въ чехски крони, пенгю или динари. Следователно, и най-обикновения търговецъ въ Югославия безъ трудъ и чужда помощъ ще може самъ да изчислява превознитѣ цени до получающата станция въ странство. Тѣзи тарифи съдържатъ износни цени било за вносъ въ Югославия отъ Чехославия и Унгария, било за износъ отъ Югославия за казанитѣ страни. Сжщо така има създадени специални ниски цени за усиление трафика за новитѣ югославски пристанища Бакаръ, Дубровникъ, Метковиче, Сушакъ, Сибеникъ и пр., което представлява конкуренция за пристанищата Триестъ, Венеция и Фиуме. Насъ ни интересуватъ обаче преди всичко ценитѣ за износъ отъ Югославия. Между многото други предвидени сж и за прѣсни плодове: грозде, ябълки, сливи, череши, орѣхи, сухи сливи, вино, къспе и пр. изпращани отъ производителнитѣ пунктове на Югославия.

За щастие на българския експортѣоръ, не обаче поради нѣкакви постѣпки отъ страна на Б. Д. Ж. и отъ други нѣкои стопански фактори въ нашата страна, желѣзнопътнитѣ администрации на Югославия, Унгария и Чехославия сж

поставили въ списъкътъ на „облагодетелствуванитѣ станции и станция Царибродъ, което значи, че и българскитѣ произведения ще се ползватъ отъ сжщитѣ облаги, както югославянскитѣ. Не трѣбва да мислимъ, че това „облагодетелствуване е направено отъ симпатия, приятелство или снисхождение къмъ насъ. Въ казанитѣ администрации сжществува обаче търговски спекулативенъ духъ, който желае да привлече нашия експортъ, за да спечели транзитното навло, опасявайки се, че при високо транзитно навло, Дунава ще имъ направи голѣма конкуренция.

Тукъ е мѣстото да се отбележи, че следъ приключване на преговоритѣ въ София между главната дирекция на Б. Д. Ж. и представителитѣ на дунавскитѣ параходни дружества за създаване на директни тарифи въ услуга на българския износъ? Било е предоставено на дирекциитѣ на частнитѣ дунавски параходни дружества да приготвятъ въ странство тѣзи директни тарифи. Ние мисимъ, че българския износител не ще се почувствува особено поласканъ като узнае, че неговитѣ интереси се поставятъ въ ржцетъ на чужди намъ параходни дружества, които сигурно милѣятъ преди всичко за увеличение на своитѣ приходи. Дали обаче българското стопанство ще бжде задоволено и дали въ тѣзи нови тарифи то ще види износа си поощренъ, въ това можеме само да се съмняваме.

Отъ друга страна четемъ въ вестницитѣ, че въ министерството на търговията се приготвява създаване на „Експортенъ Институтъ“ чиито главна цель щѣла да бжде:

„Да изучава условията на чуждитѣ пазари, да дава упътвания при износа на произведенията на българското стопанство, да въведе износната марка и следи за нейното правилно прилагане, съ огледъ да не се подронва името на българскитѣ произведения предназначени за износъ“, а самия съветъ председателствуванъ отъ г. Министерътъ на Търговията щѣлъ да се състои отъ: „директоръ, двама поддиректори, представителя на Мин. на Търговията, на земледѣлието, на финансовитѣ, на търговско-индустриални камари, на стоковитѣ борси, земледѣлскитѣ камари, Б. З. Банка и пр. пр.“ Чудно ни се вижда, че въ България на всѣкъде се занемарява транспорта, когато само транспорта е въ сила да въведе нашитѣ произведения на чуждитѣ пазари и да имъ гарантира навременно доставяне и възможна цена за пласиране. Безъ предварително проучване и уреждане на редовни, сигурни и сносни транспорти всѣка замисль за нови пазари на българскитѣ произведения е само утопия. Какъ смѣта Експортния Институтъ да дава упътвания за износъ въ странство, когато нито Главната Дирекция на Б. Д. Ж., нито Търговскитѣ Камари и Министерствата непритежаватъ персоналъ запознатъ съ чуждия трафикъ, нито иматъ хора нито да следятъ измененията въ сжщия.

Друго е въ странство: министерствата, тър-

говските камари, професионалните съюзи поддържат специален персонал който следи измененията в нуждите тарифи и според конкуренцията препоръчва намалявания в навлата, ускоряване на превоза, създаване на нови превозни стокови патища и др.

Ако държавните институти желаят действително през 1931 година да подкрепят и

улесняват износа, то ще трябва преди всичко да се запознаят основно с транспортните условия, всичко друго ще бъде напразно, и ние ще бъдем свидетели как частната инициатива ще се грижи пакъ сама със своето осъществяване въпреки, че от нея се събират данъци и пр. за издържане на държавния апарат и за създаване на разни поощрителни фондове. П.

ИЗВАДКИ ОТЪ РЕФЕРАТА

Най-препоръчани сортове и видове лози въ Ромъния

на И. К. ТЕОДОРЕСКУ

директоръ по лозарството

предъ конференцията държана въ Висшата земледѣлска академия въ Букурещъ.

Срещу толкова тежкото положение и отговорност, въ които ни поставя нашата специалност, трѣбваше да съставимъ една програма за действие, отговоряща на обстоятелствата:

а) На първо мѣсто трѣбва да спремъ увеличението вноса и търговията съ директните сортове лози;

б) Трѣбва следъ това да се нареди единъ контролъ, колкото е възможно по-ефикасенъ, за да се отстрани скритата продажба на лози фалшиво облагородени (неавтентични и лошокачествени) и директните сортове.

в) Паралелно трѣбваше да направимъ една силна пропаганда така, че нашето население да не се лъже отъ примагвливия гласъ на заинтересованите търговци.

г) Вънъ отъ тия мѣрки трѣбва да поставимъ въ редъ държавните разсадници, които, сжщо като частните стопанства, иматъ много случайни видове и сортове, безъ да може добития материалъ да се използва въ степенъ каквато нуждата налага.

д) Най-после трѣбва да се проучи проблемата, възъ основа на сравнителните опити, за която целъ опредѣлихме разни поля за сравнителни културни между сортове мѣстни и най-добритѣ чуждостранни, облагородени върху разни подложки, за да може да се установи качествата и недостатъците на едните, по отношение на тия поставени на изпитание.

е) По пѣтя на единъ специаленъ законъ се потърси да се намѣри употребяването на обикновените вина отъ директните сортове за дестилиране, за да не конкуриратъ доброкачествените вина, които не могатъ да се продаватъ съ загуба.

ж) Опитите да се създаде законъ, който да ограничи разпространението на лозите върху полетата и земите годни за земледѣлски култури, да се забрани засаждането на директни сортове, не можахъ да се осъществятъ у насъ. Тази идея у насъ, по подобие на другите държави, отъ години се мъчимъ да осъществимъ и да

обяснимъ, че този актъ не е въ ущърбъ на свободите гарантирани отъ Конституцията.

За документиране, даваме по-долу следния пасажъ отъ писмото отъ 19 мартъ 1930 г. на г. Ед. Барту, френски депутатъ, Председателъ на Интернационалния Институтъ за вино, до неговия представител въ Ромъния, г. Одобещану: „Отъ достигнатитѣ до мене слухове, знаей че водите съ една голѣма енергия борба за защита на вината.

Тукъ има криза.

Получихъ гласътъ на едно извѣстно число мѣрки, надѣваме се че ще даде едни превъзходни резултати.

Законъ отъ 1. I. 1930 г. бѣ подкрепенъ отъ всичките лозарски държави и отъ Вашето Царство. Можете да се гордеете, че ни дадохте инициативата да се действува така. Това посочихъ въ моите сказки и конференции. Даже нѣщо повече — вземаха за примеръ последния Вашъ законъ (законъ за осуетяване злоупотребленията бел, прев.) и малко отъ Италианския законъ“.

Не искаме да използваме като удовѣствие за способностъ оценката на г. Барту относително начина, какъ да се разбира въ последно време направлението което трѣбва да се даде на лозарството, нито пъкъ искаме да останемъ за винаги въ тъмнина, когато и другите държави копиратъ и прилагатъ мисли (идеи) излезли отъ насъ, а законодателя ромънецъ не мисли даже да узакони проектите на нашите специалисти.

Отъ това което изложихме до сега, желая да бъдатъ запомнени два момента, върху които ще е нужно да се настои въ свръзка по въпроса на настоящата конференция.

1. Контролата направена на пипиниерите въ Царството ни доказа, че не може да произведемъ нито половината лози, отъ които се нуждаемъ за поддържане съществуващите пространства насаждани съ облагородени лози.

Ако на мѣстото на директните лози бихме имали все облагородени лози, то разсадниците

въ Царството не биха могли да доставят нито дъротъ, нито клони, нужни за поддържането на насажденията напоследък. Затова Румъния има този недостатък, че трябва да прибегне до износъ, насаждайки лози и подложки, които често сж приети по необходимостъ, нѣмайки нищо общо съ нашитѣ условия и частни интереси.

Липсата на тоя посадоченъ материалъ се обяснява съ това, че нѣмаме маточници и най-вече отъ трудността да се отглеждатъ авентични рѣзници за присадници. Нашитѣ пепиниеристи очакватъ отъ държавата да имъ достави подложки. Трѣбва Лозарския Синдикатъ и Земледѣлскитѣ Камари да основатъ нѣкои по обширни разсадници, за да ни спасятъ отъ това нещастно положение, въ което се намираме, бидейки принудени да искаме лози отъ България, отъ Унгария, отъ Алжиръ, отъ Франция и пр. които никой нѣтъ не биха могли да ни пратятъ исканиятъ материалъ, а само това, което случайчо имъ е въ излишѣкъ вземайки, разбира се, същевременно скъпото злато.

2. Другъ фактъ, върху който държа да настоя, сж изучаванията съ наученъ и опитенъ характеръ. Не можемъ да насочваме лозарството, нито можемъ да дадемъ директиви по винарството въ това време, до като не се проследи по наученъ начинъ и докаже практически кои сортове лози трѣбва да се култивиратъ, какви подложки трѣбва да се употребяватъ въ лозята, кой е най-добриятъ смѣсъ за да се създаде добъръ типъ вино, съответно на всѣка областъ.

Безъ да се осветляватъ тѣзи въпроси, по пжта на опититѣ, не можемъ да задължимъ пепиниериститѣ на какви подложки лози да облагородятъ и се ангажиратъ съ известни маточници за подложки, за да увеличатъ известни сортове, нито и отъ лозаритѣ можемъ да искаме да отгадаятъ какви именно сортове трѣбва да се възприематъ и каква пропорция да се установи за всѣки избранъ сортъ.

Стойността на подложките искани въ Румъния.

Лозарството въ Европа използва за сега около 40 вида хибриди за подложки.

Понеже Румъния има сръдни видове почви и климатъ, то тя би могла съ упѣхъ да използва едно много по-малко число отъ колкото въ Европа отъ тази форма, съ условие обаче, лозаритѣ да знаятъ точно да садятъ всѣко на съответното му мѣсто.

Относително подложките смѣтамъ, че румънското лозарство употребява около 20 подложки, но ще трѣбва да се спре върху нѣколко видове и хибриди, които ще играятъ най-важна роль, а именно:

1. Riparia Gloire.
2. Riparia Rupestris 101—14 и 3309.
3. Berlsndieri x Riparia Teleki 8 В или Kober 5 ВВ.
4. И по-редко Chasselas x Berlandieri 41 В.

Обстава за известни условия съ изключителенъ характеръ да се употребятъ специални хибриди, отъ които държавата и голѣмитѣ пепиниеристи ще могатъ да култивиратъ по нѣколко парцели за нуждитѣ ни.

Класификация на разнитѣ сортове десертни грозда

Ето на примеръ единъ списѣкъ отъ дванадесетъ избрани сорта, които могатъ да ни дадатъ грозде за вътрешния пазаръ, за износъ и за запазване:

1. Muscat Perle von Csaba	най-ранозрѣющъ
2. Madeleine Angevine	ранозрѣющи
3. Lignan	
4. Chasselas doré	сръдни
5. Muscat de Hambourg	
6. Coarna neagră sialba	полукѣсни
(черна и бѣла дрѣнка)	
7. Cinsaut	
8. Chasselas Napoléon	
9. Asma	кѣсни
10. Dattier de Beyrouth	
11. Tata vacii (крав. ненка)	
12. Dodrelabi	твърде кѣсни

Заклучение.

Преди да бжде засѣгната отъ филоксерата, Румъния се числѣше между прочутитѣ лозарски държави.

Нашитѣ вина бѣха харесвани и предпочитани на чуждитѣ пазари, а нѣкои отъ тѣхъ считани за прочути.

Днесъ, макаръ че се счита 4 та държава въ света по лозарството, споредъ количеството на производството, Румъния намира отъ день на день все по-слабъ пласиментъ за своитѣ вина на чуждитѣ пазари, а първото мѣсто, което тя си бѣ извоювала въ износа е усвоено и завладѣно отъ конкуренти, които за въ бждеще мжчно ще можемъ измѣсти и замѣни.

Благодарение на казанитѣ факти, дойдохъ до печалното положение да установя, че въ доставката на луксозни вина и грозда, Румъния не може да участвува въ свѣтовната конкуренция, при все че имаме превъзходни произведения, понеже липсва у насъ организация, съ която се обяснява, че тѣ не могатъ да се пласиратъ.

Видимото недобро положение, въ което се намиратъ нашитѣ лозари срещу чуждестранитѣ конкуренти, се обяснява съ факта че въ насъ се употребява едно много голѣмо число сортове лози, и тѣзи сж обработвани размѣсено съ други сортове, отъ стопани на стопани, тѣй че е невъзможно да се намѣри една мѣстностъ съ чисто произведение, а камо ли една областъ по-обширна.

Но вината получени отъ смѣсането на толкова много сорта грозда не могатъ да иматъ висока цена.

Едрата търговия избѣгва да търгува съ

такава стока, която освен че има променливи качества, но има един състав променлив отъ година на година.

Немощни да се произвеждат по големи количества стока отъ единъ сортъ за вносъ, съ които консуматоритѣ да могатъ си купя големи-тѣ нужди търговци се отправятъ къмъ други държави и центрове, които могатъ да имъ да-дѣтъ хомогенна и стандартизирана стока. Това нещастно положение за насъ може да се избѣ-не, макаръ и отчасти, ако лозаритѣ се одружатъ за обработването общо на виното. Но се забеле-же между нашитѣ производители едно отарѣ-щение къмъ такива занимания. Ромънския ло-заръ предпочита да има две или три непродале-ни реколти, потъналъ въ дългове, на които пла-ща лихви, отколкото да влѣзе въ съдружие съ други за изпълнение на единъ общъ интересъ.

Той очаква отъ държавата да премахне мъчнотитѣ на неговото производство. Държа-вата действително прави неимовѣрни усилия да облекчи това положение, както и да потикне износа въ странство, макаръ и на една частъ отъ производството.

Всички тия усилия сж напразни, тъй като търговскитѣ здѣлки се ръководятъ отъ други критерии отколкото дипломатическитѣ отношения.

Лозаритѣ трѣбва да разбератъ, че сж длъж-ни да турятъ редъ въ своитѣ плантации и за-саждатъ, възприемайки отъ сега нататъкъ единъ асортиментъ отъ сортове за всѣка областъ от-дѣлно и до тогава да встъпятъ въ общо обра-ботване на вината си.

Това е единственното разрешение, което може да спаси нашитѣ лозари отъ това лошо положение, въ което се намиратъ, но най-вече и отъ друго — по-тежко, което ще дойде въ бъдеще.

За тази целъ трѣбва земеделскитѣ кама-ри и синдиката на лозарския съюзъ да упжт-ватъ интересующитѣ се.

Да не се забравя, че въ свѣта се произ-вежда повече вино, отколкото се консумира.

Да не се иска помощъ само отъ държавата.

Спрямо световната конкуренция, която чрезъ протекционни закони запазва вътрешното про-изводство на вина въ страната, нашитѣ достиг-наха двойно по-скъпи отъ колкото чуждестран-нитѣ, тъй като последнитѣ сж по добре защитени.

Чуждитѣ производители си пласиратъ ви-ната на европейския пазаръ, давайки на клиен-титѣ срокъ отъ 3 до 6 даже 18 месеца съ една лихва отъ 5 до 6% год.

И все пакъ свръхпроизводството взема про-порции застрашителни навсѣкжде.

Да се избѣгне тази бѣда, чуждитѣ държа-ви прибѣгватъ до мѣрки, обратни на нашитѣ.

Въ Испания е спрѣно засѣването на лозя отъ тази пролѣтъ.

Въ Гърция, който засажда нови лозя, трѣб-ва да заплати 40,000 драхми за всѣки хектаръ или частъ отъ хектаръ.

Въ Австрия, Югославия, Германия и Швей-цария е спрѣно да се култивиратъ директнитѣ сортове лозя.

Италия прави голѣмо усилие да попречи на новитѣ засаждания, и намали частъ отъ съще-ствующитѣ, съ огледъ да се произвежда изклю-чително десертни и курортни грозда.

Въ Алжиръ, Аржентина и Австрия кризата взема все по-големи и по-големи размѣри.

И Франция икономически е раздрусана твърде дълбоко, вследствие на безпримѣрната лозарска криза, която прекарва днесъ. Правител-ството се е замислило върху тази тежка проб-лема. Следъ като острани индустриалния спиртъ за пиене чистъ и оставайки това право само на винения спиртъ, предлага за сега да се мине къмъ дестилирането на 20% отъ годишниятъ производъ вино подъ 9%, като се предаде на държавния монополъ индустриаленъ спиртъ за горивно употребление. Същевременно се води го-лѣма борба и пропаганда, за да може виното да се консумира повече отколкото сега.

Въ това време, когато другитѣ държави идватъ съ такива проекти, ний обратно, сега сме се спуснали да засаждаме все нови и нови лозя.

Даже това се прави въ духъ на стари сх-ващания, а именно: селянитѣ засаждатъ директ-ни сортове, а по-старателнитѣ стопани засаж-датъ тая случайна смѣсца, която докарва упа-дѣка въ лозарството въ което се намираме.

Смѣтамъ, че е дошълъ последния моментъ да се нададе тревога относително опасността която застрашава бъдещето на нашето лозарст-во, затова предлагамъ въ настоящата конферен-ция да проучимъ заедно съ Васъ печалното по-ложение, въ което се намираме и подпомогнати отъ направенитѣ до сега опити у насъ, да пред-ложимъ едно решение, което да подпомогне по-правянето на бъдещитѣ насаждания.

Дали съмъ разбранъ или не, надѣвамъ се, това ще се види въ най-скоро време.

Варна

Превелъ: П. Антоновъ.

ХІ-тия Лозарски конгресъ се свиква на 28 февруарий, 1 и 2 мартъ 1931 г. въ София.

Лозарскитѣ дружества и ви-нарскитѣ кооперации трѣбва да издѣлжатъ членския си вносъ къмъ Лозарския съюзъ, като до конгреса внесатъ по 2 лв. на декаръ лозе притежавано отъ членоветѣ имъ.

СЪЮЗНИ И ДРУЖЕСТВЕНИ.

БЪЛГАРСКИ
ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ

№ 25
22-януарий 1931 год.
София

ПОКАНА

Управителния съветъ на Бълг. лозарски съюзъ съгласно чл. 15 отъ устава определя и свиква *единадесетия редовен лозарски конгресъ* на 28 февруари 1 и 2 мартъ 1931 год. въ ст. София въ помещението на адитория 45 на университета на ул. „Тетевенска“ — входътъ отъ къмъ Булев. „Дондуковъ“.

Като се припомня на лозарските дружества и кооперации — членове на съюза чл. 10, който гласи че всѣки членъ е длъженъ да вни-са редовно въ съюзната каса годишния си членски вносъ по 2 лева на декаръ лозе, умоляватъ се да го събератъ и донесатъ за отчитане.

Ще се допускатъ въ разискванията и гласуването само редовно издължилитъ се делегати. Дневния редъ на конгреса е следния:

1) Откриване на конгреса и изборъ на бюро,

2) Отчети на управителния съветъ и редактора на „Лозарски Прегледъ“ и докладъ на контролната комисия,

3) Расисквания по отчетитъ и освобождаване отъ отговорностъ Упр. съветъ и редактора.

4) Реферати:

а) Данъчните облагания върху лозята, виното и материалитъ отъ които се вари ракия отъ Н. Мънковъ.

б) Кредита за лозарството и винарството отъ Ив. П. Бързаковъ.

5) Гласуване бюджета за 1931 год. на съюза и редакцията и

6) Изборъ на новъ управителенъ съветъ и контроленъ и закриване.

Заб. Поздравления на конгреса ще се приематъ само писмено.

За членски карти и увѣрения за пътуване по Б. Държ. желѣзница съ 50% намаление дружествата и кооперациитъ да се обърнатъ до Бълг. Лозарски Съюзъ „Площадъ Славейковъ“ № 7 IV етажъ София.

Съ поздравъ: Председателъ: Ив. П. Бързаковъ; секретаръ: Д. Бъчваровъ; подпредседатели: Моско Михаловъ и Кр. Нановъ; Членове: Г. К. Червенковъ, Ст. Димитровъ, Д-ръ Дянковъ, Юрданъ Поповъ, Димо Овчаровъ, Алекси Серафимовъ, И. И. Хранковъ и Карапанеесъ.

БЪЛГАРСКИ
ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ

СОФИЯ
№ 346

26. XII. 1930 год.

—о—

До господина
Министръ Председателя
и Мин. на Финансиитъ
ТУКЪ.

Господинъ Министре Председателю,

Българския Лозарски Съюзъ и другъ пътъ е ималъ честта да Ви изтъква лошото положение, въ което се намира нашето лозарство и

винарство и голѣмата нужда отъ законодателни мѣрки за подобрене условията за тяхното развитие.

Едва отъ най-сериознитъ спѣнки за засилване и подобрене на тия отрасли сж различнитъ данѣчни облагания, главно акциза върху вината и този върху материалитъ отъ които се вари ракия и твърде строгитъ санкции за нарушението имъ. Излишно е да се изброяватъ случаи на непоносими глоби, двойно мито, двоенъ акцизъ и пр. при неволни грѣшки и независящи отъ продавача и купувача опущения, които сж съсипателни и каратъ лозаритъ и търговцитъ на спиртни напитки да трѣпнатъ само при спомена на закона за акцизитъ и патентовия сборъ върху питейната.

Едно прекомерно и усложнено облагане на това производство, свързано съ голѣми разходи за държавното съкровище, не позволява на нашето лозарство да постигне ония размѣри, които наличнитъ естествени условия и интереса на българското стопанство налагатъ.

Поради това, Българския Лозарски Съюзъ още единъ пътъ си позволява да Ви помоли, Господине Министре, да вземете подъ внимание резолюцията, вземена въ X редовенъ конгресъ на българскитъ лозари и поднесена Ви своевременно по въпроса за единния данѣкъ върху лозята и за отменяване на акциза върху вината и материалитъ, отъ които се вари ракия.

Увѣрени, че молбата ни ще бжде чута, оставаме съ отлично къмъ васъ почитание.

Прилага се резолюция,

Председоелителъ: Ив. П. Бързаковъ

Секретаръ: Д. Бъчваровъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

на X-я редовенъ лозарски конгресъ въ София

... като взе предъ видъ
I.

а) че въпрѣки неизмѣнно взиманитъ решения и резолюции отъ всички лозарски конгреси, конференции и др. за измѣняване на различнитъ данѣчни тяжести върху лозята съ единъ единенъ данѣкъ, до сега не е направено въ това направление абсолютно нищо;

б) че противъ убийственитъ за виненото производство и търговия формалности на закона за акцизитъ, всѣки новъ день безъ всѣкакво основание, се увеличаватъ;

в) че развитието на лозарството и винарството у насъ, новитъ икономически и стопански условия, както и изискванията за социална справедливостъ и миръ, налагатъ изхвърлянето на всички отживѣли времето си, стеснителни за винарството законоположения и замѣняването имъ съ по-разумни, отговарящи на духа на времето такива;

г) че вследствие липсата на износъ на вина презъ тази година, както и извънредното голѣмо намаление вътрешната консумация, царува необикновено остра винарска криза;

д) че спиртофабрикантите продължават да се домогват до създаване законоположения, които да фаворизират индустриалния спирт за сметка на плодовитъ ракии,

РЕШИ:

1) да се помоли г. Министра на финансите да нареди:

а) Изработването на законопроектъ за единъ единственъ данъкъ върху лозята, съобразно податнитъ сили на лозаритъ, при което да вземе участие и представителъ на Българския лозарски съюзъ. Този законопроектъ да се внесе още презъ тази сесия на Камарата, а до тогава,

б) да се премахне акциза на виното;

в) да се отмени отпускането на фабриченъ спиртъ съ намаленъ акцизъ за производство на

спиртовъ оцетъ, а се поощри производството на чистъ виненъ оцетъ;

г) по никакъвъ начинъ да не се фаворизира индустриалния спиртъ за сметка на плодовитъ ракии;

д) да се отмени единъ акцизъ отъ неправилно събиранитъ два такива отъ винената калъ: при измърването на вината, като вино и като материалъ за варене на ракия;

е) пресованитъ джибри, които сж цененъ фуражъ за добитъка да не се денатуриратъ, а да се оставятъ на производителя за свободно оползотворяване като фуражъ;

ж) да се освободятъ отъ поземленъ данъкъ искореннеитъ лозя, следъ подаване на декларация;

и) да се освободи отъ новъ акцизъ изваждането болнитъ вина на ракии и др.

КООПЕРАТИВНИ.

Лозарско-винарска производителна кооперация „Камъка“ — Г. Орѣховица

Презъ тази стопанска година въ общо годишно събрание на 28 IX 930 г. кооператоритъ решиха: да стане кооперацията ни района и поради това записахме нови членове отъ околнитъ селища. Днесъ кооперацията брои 104 кооператори съ 284,700 лв. дѣловъ капиталъ. В. Търновската Постоянна комисия записа 2,000 дѣла и внесе въ избата сумата 100,000 лв. Нашата признателностъ и благодарностъ.

Преработихме 157,278 кгр. грозде, добихме 109,286 литри вино бѣло и червено и 5,000 литри джиброва ракия надъ 50 градуса бистри и безъ миризъ. Вината сж съ крѣпкостъ 12⁴ до 13⁵ гра

дуса здрави, бистри, ароматични, типизирани търговска стока. Вината пригответи г-нъ Г. Сираковъ както за реколта 1929 така и за тази 930 г. нему нашата благодарностъ и признателностъ.

Ценитъ на вината сж на едро 9 до 10 лв. литъръ.

Тукъ приложено Ви пращаме пробенъ балансъ, равносметка и вѣдомостъ за 1929/30 г. къмъ 31 VIII 930 год. съ молба да се напечати въ отдѣла кооперативни.

При това Ви уведомяваме, че този гроздоберъ е 4 за кооперацията и нашата кооперация млада крѣпне и се засилва за да изиграе оная роль, каквато и предстои.

Пожелаваме на всички лозарски кооперации да крепнатъ и се развиватъ съ успѣхъ.

ПРОБЕНЪ БАЛАНСЪ къмъ 31 августъ 1930 година

№	С М Ъ Т К И	О Б О Р О Т И		С А Л Д А	
		Да дава	Да зема	Да дава	Да зема
1	Каса	1576325	—	1567824	—
2	Стоки	895585	—	948052	—
3	Движими имоти	193993	—	912	—
4	Ценни книжа	1500	—	—	—
5	Сждове подъ наемъ	147960	—	29780	—
6	Дебитори	196237	70	146917	—
7	Учредителни разности	14942	—	—	—
8	Невнесени дѣлове	140879	—	112653	—
9	Дѣлове	2000	—	209200	—
10	Фондове	—	—	12832	70
11	Текущи лихв. с-ки при Попул. Банка	439128	—	439328	—
12	Производители	921439	—	1006265	—
13	Кредитори	255499	—	260684	—
14	Производство	702057	—	821371	—
15	Наемодавци	29780	—	147960	—
16	Загуби и печалби	185976	—	24522	—
17	Акцизъ	104792	—	102792	—
18	Безсрочни влогове	25000	—	—	—
		5833092	70	5833092	70
				600204	70
				600204	70

Годишна равностѣтка

за 1929/1930 год. къмъ 31 августъ 1930 г.

С М Ъ Т К И	ОБОРОТИ		САЛДА		ПРИХОДОРАЗХОДНИ САЛДА		БАЛАНСЪ 1.IX. 1930 г.	
	Да дава	Да зема	Да дава	Да зема	Да дава	Да зема	Да дава	Да зема
Каса	1576325	1567824	8501				8501	
Стоки	972641	960896	11645				11645	
Движими имоти	193993	912	193081				193081	
Ценни книжа	1500	—	1500				1500	
Сждове подъ наемъ	147960	29780	118180				118180	
Дебитори	196237 70	146917	49320 70				49320 70	
Учредителни разности	14942	—	14942				14942	
Невнесени дѣлове	140879	112653	28226				28226	
Дѣлове	2000	209200		207200				207200
Фондове	—	12832 70		12832 70				34804 70
Текущи лихвени смѣтки	439128	439328		200				200
Производители	921439	1006265		84826				84826
Кредитори	255499	260684		5185				5185
Производство	821371	821371		—				—
Наемодавци	29780	147960		118180				118180
Акцизъ	104792	104792		—				—
Безсрочни влогове	25000	—	25000	—		21972	25000	—
Загуби и печалби	198920	220892	—	21972		21972	—	—
	6042406 70	6042406 70	450395 70	450395 70		21972	450395 70	450395 70
Печалби за 1929-30 г.					21972	21972		

Ведомость

за Загубитѣ и печалбитѣ на 31.VIII. 1930 г.

НАИМЕНОВАНИЕ	ЗАГУБИ	ПЕЧАЛБИ
Командировки	2813	—
Застраховки	3191	—
Наети сждове и помѣщ.	45531	—
Специалиста	3000	—
Транспортъ	1530	—
Заплати и възнагражд.	29900	—
Канцеларски и гербъ	2225	—
Патенти и др.	5107	—
Изплат. акцизъ 1928 г.	19426	—
Лихви по заемитѣ	35787	—
Фири	12944	—
Печалби отъ стоки		183426
	161454	183426
Чиста печалба	21972	—
	183426	183426

Счетоводителъ: К. Ризовъ.

Управ. съветъ: Председателъ: Ст. Илиевъ,
Подпредседателъ: Н. Р. Церовски, Секретаръ: Ив. Недевъ, Членове: П. Р. Рахневъ, М. Давидовъ,
Хр. Ив. Василевъ, Ат. Дончевъ. Контроленъ
съветъ: Моско х. Григоровъ, Петръ Начевъ,
Тодоръ Фтичевъ.

Врачанска Лозарска кооперация „Веслецъ“ — Враца.

Съобщаваме, че презъ настоящата година въ избата ни е вложено около 175,000 к. гр, грозде отъ което е добито около 97000 литри вино бѣло и 32,000 литри вино червено.

Тѣзи вина иматъ крепкостъ отъ 11'5 до 11'9 градуса. Цена за кооперацията ни за сега имаме опредѣлена отъ управителния ни съветъ 8 л. за червениятъ и 10 л. за бѣлитѣ вина отъ която цена се придържа и единствения още въ града ни складъ на едро, обаче както той така сжщо и ние отъ гроздобера до сега нѣмаме почти никакви продажби на едро съ изключение само на една такава отъ 2,000 литри. Почти всѣка година този сезонъ до м. мартъ, ние тука прекарваме почти въ мрътвило, обаче тази година поради общата стопанска криза, мрътвильото е почти пълно, а и бждещето много неизвѣстно.

Цената на гроздето при гроздобера се движеше отъ 22—25 ст. захарния градусъ.

Следъ приключването на годината, ще Ви изпратимъ годишния ни отчетъ за напечатването му въ „Лозарски прегледъ“.

Кооперацията.

БЮЛЕТИНЪ

на ЛОЗАРО-ОВОЩАРСКОТО ИНФОРМАЦИОННО БЮРО-ПЛЪВЕНЪ

BULLETIN DU
Bureau D'Information viti — Pomologique
Pleven — Bulgarie.

BULLETIN DES
Informationsbüro für Wein & Obstkulturen
Pleven — Bulgarien.

Положението на пазара.

Вина. Положението въ винения пазаръ остава непромѣнено.

При слабо търсение ценитѣ сж постоянни или даже на мѣста съ тенденция къмъ спадане.

Споредъ последнитѣ автентични сведения по голѣмитѣ кооперации, кредитирани отъ земеделската банка сж налели следнитѣ количества вина, и оценени отъ банката както следва:

Чирпанъ. Чирпанската районна банка е събрала 530,000 кгр. грозде, съ срѣдна захарност 17 93%. При общъ и срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 63%, получено е 340,000 литри вино, отъ което: 270,000 литри бѣло вино съ алкохолъ 12 градуса, 17,000 литри ясно червено — съ алкохолъ 10.5 градуса и 53,000 литри тъмно червено — съ ал. 10 градуса. Вината сж добре преферментирали, особено бѣлитѣ. Цена за литъръ: бѣли и ясно червени по 10 лева, тъмно червени по 8 лева.

Ст Загора. Винарската кооперация „Лоза“ е събрала 577,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17 30%. При общъ и срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 63%, получено е 355,000 литри вино, отъ което: 345,000 литри бѣло вино отъ ал. 12 градуса и 10,000 литри тъмно червено вино отъ ал. 10.5 градуса. Вината сж добре преферментирали. Цена за л.: бѣло по 10 лв. тъмно червени по 8 лв.

Ямболъ. Винарската кооперация „Мискетъ“ е събрала 360 000 кгр. грозде съ срѣдно захарност 18.50%. При срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 63%, получено е 230,000 литри вино, отъ което: 170,000 литри бѣло вино съ алкохолъ 12.5 градуса, 24,000 литри червено вино съ алкохолъ 11 градуса, 36,000 литри тъмно червено вино съ алкохолъ 10 градуса. Цена на литъръ: бѣли по 11 лв., червени по 9 50 лв. и тъмно червени по 9 лв.

Сливенъ. Производителната винарска кооперация „Шевка“ е събрала 660,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 19 50%. При срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 64%, получено е 420 000 литри вино, отъ което: 14,000 литри бѣло вино отъ алкохолъ 11.70 гр. и 280,00 литри червено вино отъ алкохолъ 11.70 градуса. Вината сж отлично преферментирали и сж пригодени да отговарятъ на една всискателна консомация. Това се отнася особено за червеното вино, което е

приравнено по крепкостъ съ бѣлото. Цени за литъръ: бѣли по 12 лева, червени по 11 лева.

Ахиаало. Винарската кооперация „Димятъ“ е събрала 572,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17.30%. При срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 60%, получено е 345,000 литри вино, отъ което: 215,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 10.90 и 130,000 литри червено вино отъ ал. кр. 10 гр. Цени за литъръ: бѣли по 8.15 лв. и червени по 7.50 лв.

Сухиндолъ. Винарската кооперация „Гъмза“ е събрала 710,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17%. При общъ и срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 66%, получено е 472,000 литри вино, отъ което: 357,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 11.50 гр. и 115,000 литри червено вино отъ ал. кр. 10 гр. Вината сж добре преферментирали. Цена за литъръ: бѣли по 9 лв. и червени по 8 л.

Плѣвенъ. Винарската кооперация „Плѣвенска гъмза“ е събрала 824,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 19.50%. При общъ и срѣденъ рандеманъ на гроздето 65%, получено е 580,000 литри вино, отъ което 430,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 12 гр. и 150,000 литри червено вино отъ ал. кр. 11.20 гр. Вината на „Плѣвенска гъмза“ презъ тази година държатъ първо мѣсто по крепкостъ и по общъ съставъ измежду вина та на цѣла България. Цена за литъръ: бѣло по 9 лв. и червено по 8 лв.

Върбовка (Севлиевско). Винарската кооперация „Гроздъ“ е събрала 228,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17.50%. При срѣденъ рандеманъ 66%, получено е 150,000 литри вино, отъ което: 30,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 11.20 гр., 40 000 литри розово вино отъ ал. кр. 11.20 гр. и 80,000 литри червено вино отъ ал. кр. 10.30 гр. Цена за литъръ: бѣло по 9 лв., розово по 8.50 лв. и червено по 8 лв.

Ловечъ. Винарската кооперация „Ловчанска гъмза“ е събрала 286,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17 70%. При срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 64%, получено е 185,000 литри вино, отъ което: 97,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 11.30 гр. и 88,000 литри червено вино отъ ал. кр. 10 гр. Вината сж добре преферментирали. Цена за литъръ: бѣли по 9 лв. и червени по 8 л.

Килифарево. Винарската кооперация „Мискетъ“ е събрала около 70,000 кгр. грозде съ

срѣдна захарност 18%. При срѣденъ рандеманъ отъ 67%, получено е 47,000 литри вино, отъ което: 15,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 11.50 гр. и 32,000 литри червено вино отъ ал. кр. 11.50 гр. Вината сж добре преферментирали. Бѣлото вино е много добро качество. Цена за литъръ бѣли по 9 лева и червени по 7.50 лв.

Враца. Винарската кооперация „Веслецъ“ о събрала 120,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17%. При общъ и срѣденъ рандеманъ 75%. Изстискането е станало съ преса до степенъ, че джибритъ да не се употрѣбятъ за изваряване на ракия — получено е 90,000 литри вино, отъ което: 70,000 литри бѣло вино отъ ал. кр. 10.80 гр. и 20,000 литри червено вино отъ ал. кр. 9.70 гр. Цена за литъръ: само бѣло вино по 8 лв.

Ломъ. Винарската кооперация „Лоза“ е събрала 115,000 кгр. грозде съ срѣдна захарност 17.10%. При общъ и срѣденъ рандеманъ отъ 65%, получено е 75,000 литри вино, отъ което: 50,000 литри розово вино отъ ал. кр. 11 градуса и 25,000 литри червено вино отъ ал. кр. 10 гр. Вината сж напълно преферментирали. Цена за литъръ: розово и червено по 7 лева.

Орѣхово. Винарската кооперация „Памидъ“ е събрала 57,000 кгр. грозде отъ срѣдна захарност 17.50%. При срѣденъ рандеманъ на гроздето отъ 71%, получено е 40,000 литри вино, което: 30,000 литри бѣло вино отъ алкохолъ 11.20 градуса и 10,000 литри червено вино отъ алкохолъ 9.80 градуса. Вината сж преферментирали много добре. Цена за литъръ: бѣло по 9 лева, червено по 8 лева.

Напоследъкъ се проявява известенъ интересъ къмъ българскитѣ вина отъ нѣкой нѣмски фирми, като последствие отъ повишение акциза на бирата въ Германия.

Обаче при днешното положение на нашия пазаръ е съмнително дали ще могатъ да се реализиратъ каквито и да било здѣлки.

Суши сливи. Ценитѣ въ северо-българскитѣ райони достигнаха вече 8 лева кгр. при незадоволително търсене.

Орѣхи. 8—9 лева кгр.

Джиброва ракия. 0.55—0.60 лева градуса, при слабо търсене.

Сливово ракия. 0.55—0.60 лева градуса, търсене нормално.

Облагородени лози. Ще има голѣмо търсене особено за Афузъ-Али и Димятъ. Сжщо така въ бюрото сж постѣпили вече нѣколко запитвания за облагородени лози отъ Ромъния и Унгария. Евентуалнитѣ цени се предполага да бждатъ — Афузъ-Али 4—5 лева. Димятъ 3—3.50 лева. Обикновени винени 2.50—3 лева.

Лозаро-Овощарското Информационно Бюро, като плодъ на своята нѣколко глдишна дейностъ, е турило вече подъ печатъ специална брошура: **Нашитѣ десертни грозда, овощия, зеленчуци и поукитѣ отъ досегашния износъ.**

Въ тази изчерпателна брошура се разглежда основно нашето лозаро-овощарско и зеленчуково производство, по райони, качеството на отдѣлнитѣ продукти, изискваниата на чуждитѣ пазари, резултатитѣ отъ досегашния износъ, условията при които бихме могли да реализирамо единъ значителенъ износъ и кжде трѣбва да бжде насоченъ той.

Тя ще бжде настолна книга за нашитѣ производители и експортѣри, както и за всички кржгове у насъ и съ чужбина интересуващи се отъ лозаро-овощарското ни производство.

За по голѣма пълнота къмъ брошурата се прилага и специаленъ адресникъ на всички експортѣри, по едри производители и комисионери на грозда, вина, овощия и зеленчуци, лозаровинарскитѣ кооперации, фабрики за мармелади и консервиранъ зеленчукъ, фабрики за амбалажъ, транспортни дружества, пепиенеристи и пр.

Ето защо молимъ всички производители, експортѣри и пр да съобщатъ въ бюрото съ какви продукти търгуватъ или произвеждатъ както и нѣкои други подробности, за да ги помѣстимъ въ адресника.

Тѣй като брошурата со печати въ ограничено количество екземпляри и ще бжде готова въ най скоро време, то молимъ горнитѣ сведения както и желающитѣ да получатъ брошурата, да се отнесатъ своевременно до Информ. бюро.

Инж. В. Чакъровъ

секретаръ на Лозаро-Овощарското
Информационно Бюро
Плѣвенъ

Нашитѣ десертни грозда, овощия, зеленчуци и поукитѣ отъ тѣхния износъ.

Продължение отъ брой 17 и 18.

Други райони въ южна България, които даватъ по малки количества десертно грозде, но въ които сега усилено се засаждатъ десертни сортове, сж: Ст. Загора, Сливенъ, Ямболъ, Татаръ. Пазарджикъ, Чирпанъ, Нова Загора и пр.

Огдѣлнитѣ десертни сортове предметъ за износъ се характеризиратъ съ следнитѣ качества и особености,

Афузъ-Али. Най-добрия ни десертенъ сортъ и съ право наричанъ „Царъ на гроздата“. Заради извънреднитѣ му добри качества като десертенъ сортъ е разпространенъ доста и въ южна Франция подъ името „Dattier de Beyrauth“.

Сжщо така, въ Югославия сж започнали неговото разпространение и тази година нека се знае у насъ, за пръвъ пътъ отъ Югославия

е изнасянъ въ Виена на малки партии Афузъ-Али, по нищо не отстъпващъ въ качествено отношение на нашия.

Узрѣва въ срѣдата на септемврий, но се запазва на лозитѣ и до края на ноемврий.

Гроздето не се напуква и издържа продължителенъ транспортъ.

Най-доброкачественъ Афузъ-Али се произвежда въ Лѣсковецъ, Пловдивъ, Русе, Плѣвенъ, Ст.-Загора и пр. Тѣй като този сортъ ще има голѣмо бъдеще, понеже при добро качество и опаковка, има всички изгледи да намѣри масовъ пласментъ на европейскитѣ пазари (разбира се при умѣрени цени); то прилагаме за сведение и последната статистика за засадената площъ съ Афузъ-Али въ всички околии на царството.

Засадена площъ съ Афузъ-Али въ декари по околии.

	до 1929 год.	засадени презъ 1930 г.
Бургасъ	92	119
Анхиало	5	3
Айтосъ	120	86
Карнобатъ	47	16
Котелъ	—	—
Сливенъ	210	120
Ямболъ	573	23
Елхово	58	42
Кара-Бунаръ	—	—
Василико	—	3
М. Търново	—	—
Ст. Загора	140	27
Н. Загора	41	8
Казанлъкъ	1	1
Чирпанъ	489	391
Хасково	129	110
Харманли	—	4
Свиленградъ	28	22
Борисовградъ	42	3
Пловдивъ	3000	416
Пазарджикъ	15	109
Пещера	37	18
Станимака	204	41
Панагюрище	—	—
Карлово	4	3
Мастанли	6	2
Кържали	—	—
Егри-Дере	—	1
Кошу-Кавакъ	10	1
Орта-Кьой	5	17
Пашмакли	—	—
Дара-Дере	—	—
Денвлетъ	—	—
Видинъ	141	—
Кула	—	—
Бѣлоградчикъ	150	10
Ломъ	162	42
Враца	125	105
Берковица	202	75
Фердинандъ	186	118

Орѣхово	144	467
Б.-Слатина	86	170
Плѣвенъ	566	460
Никополъ	55	17
Тетевенъ	1	3
Троянъ	4	3
Ловечъ	93	35
Луковитъ	80	81
Търното	295	626
Г.-Орѣховица	388	707
Севлиево	174	55
Дръново	30	14
Габрово	—	—
Свищовъ	106	27
Елена	34	8
Русе	778	338
Кеменларъ	—	—
Балбунаръ	10	5
Разградъ	120	46
Бѣла	18	33
Шуменъ	83	162
Преславъ	102	112
Нови-Пазаръ	70	84
Ос.-Пазаръ	3	4
Попово	463	97
Ески-Джумая	83	18
Варна	295	156
Провадия	—	28
Петричъ	—	—
Мелникъ	5	20
Неврокопъ	—	—
Разлогъ	—	—
Г.-Джумая	—	2
Кюстендилъ	97	232
Дупница	37	8
Радомиръ	4	1
София	—	—
Годечъ	—	—
Трънъ	—	—
Брезникъ	—	—
Орханлие	164	22
Ихтиманъ	2	—
Ново-селци	—	—
Пирдопъ	—	—
Самоковъ	—	—

Всичко до 1929 г. 10,612 дек.
Новозасадени презъ 1930 год.
5,917 декари.

Димятъ. Бѣлъ родовитъ десертенъ и виненъ сортъ узрѣва къмъ края на септемврий. При пълно узрѣване притежава жълтъ до кехлибаренъ цвѣтъ и особено приятенъ аромат. Издържа продължителенъ транспортъ и при благоприятни години има всички качества на единъ доброкачественъ десертенъ сортъ, съ които успѣшно конкурира изнасяния отъ Югославия сортъ — Смедеревка.

Сжшо така когато Димята бива по-дребенъ и не напълно узрѣлъ, среща опасна конкуренция отъ страна на евтината и предлагана въ масови количества унгарска и французка Шасла.

УНГАРИЯ изнася за 1930 година е вече около 10 милиона кгр главно Шасла, която по качество стои подъ нашия добре узрѣлъ Димятъ.

ЮГОСЛАВИЯ изнася около 2 милиона кгр. грозде, главно Смедеревка, бѣлѣ сортъ напълно приличенъ на Димята, но бива обикновенно по-едъръ отъ него и затова се цени наравно или по-добре отъ Димята.

Организация на нашия износъ.

Стока за износъ макаръ и разпрѣсната на малки количества по отдѣлнитѣ дребни стопанства може да се намѣри достатъчно, — всичко обаче се свежда до правилната и навременна организация на самия износъ.

Проучването на чуждитѣ пазари съ огледъ за нашия износъ, урегулирването на самия мѣстенъ пакаръ както и нагаждането на нашето производство, съ огледъ изискванията на чуждестранния консуматоръ бѣха въпроси, въ които трѣбваше на първо време да се справятъ.

Инициативата за това неocenено добре на време отъ стопанскитѣ министерства, се поде правилно отъ търговскитѣ камари, главно русенската, съ възлагане на горнитѣ задачи върху образуваното още въ 1927 година Лозаро Овощарското Информ. бюро — съ седалище — гр. Плѣвентъ.

Благодарение неговата правилна, навременна и разширена дейность, още презъ следната 1928 г. месецъ юний на конференцията на бюрата на Търговскитѣ камари въ гр. Русе се реши че Лозаро Овощарското Информационно бюро — гр. Плѣвентъ, за въ бѣдаше ще се смѣта за устроено при търговскитѣ камари и му се възлагатъ следнитѣ задачи:

1. Да проучва нашето лозаро-овощарско производство и да му дава нови насоки съ огледъ за разширение мѣстнитѣ пазари и намиране на чуждестранни такива.

2. Проучва изискванията на мѣстнитѣ и чуждестранни пазари за гроздови и овощни продукти и търси най-подходящитѣ и сигурни та-

кива, за нашитѣ грозда, гроздови продукти, овощия, овощни продукти и тѣхнитѣ отпадѣци.

3. Организира и препоръчва рационално техническо използване и преработване, както на нашитѣ грозда и овощия, така и на тѣхнитѣ отпадѣци

За постигането на горнитѣ цели бюрото си служи съ следнитѣ срѣдства:

а) Изучва положението на пазаритѣ за гроздови и овощни продукти въ всички страни, както условията и възможноститѣ за нашия износъ на тѣзи продукти въ отдѣлнитѣ държави.

б) Поучава нашитѣ лозари и овощари да нагаждатъ своето производство така, че да дава продукти, които да отговарятъ на изискванията, на мѣстнитѣ и чуждестранни пазари, като за целта се устройватъ специализи: курсове, сказки, беседи, демонстрации изложби и пр. по отглеждане, бране, съхранение, преработка и опаковка на нашитѣ грозда и зеленчуци.

в) Дава информации въ чуждестраннитѣ лозаро-овощарски вестници, списания, борсови бюлетени, търговски камари, информационни бюра и пр. за положението у насъ.

г) Завързва тѣсни връзки съ чуждестранно-лозаро-овощарски борси, търговски камари, информационни бюра, търговски фирми и пр. съ целъ за търсене сигурни пазари на нашитѣ лозаро-овощарски продукти, както и свързване на чуждестраннитѣ купувачи съ мѣстнитѣ производители кооперации и пр.

д) Участвува на международни лозаро-овощарски изложби, издава въ чужбина специални рекламни албуми, периодически бюлетинъ и пр. съ целъ за пропагандиране на нашитѣ продукти.

е) Услужва всестранно на нашитѣ производители и кооперации при пласиране на тѣхнитѣ продукти, било като се анализиратъ, изпращатъ и стрии на заинтересованитѣ търговци въ чужбина препоръчване на солидни чуждестранни търговски фирми, упътвания и съвети при сключване на здѣлки и пр.

(Следва.)

ХРОНИКА.

Последния брой 20 на Лозарски прегледъ ще излезе къмъ 15 февруарий съ който се приключва 930 год.

Тегленето лозарската лотария за последенъ пътъ се отлага за 8 мартъ 1931 год., за да се използва зарѣзанъ за пласиране на билетитѣ.

Всички, на които сж изпратени билети, трѣбва да пласиратъ непременно всичкитѣ билети, и да изпратятъ стойността имъ най-късно до 22 февруарий 1931 год., на отчетника Дончо Бѣчваровъ секретаръ на Бѣл. лозарски сѣюзъ София, площ. „Славейковъ“ № 7 — IV етажъ София.

Поканватъ се лозарско-винарскитѣ кооперации и дружества да издѣлжатъ членския си вносъ за 1930 год. отъ по 2 лв. на декарь притежавано лозе, като изпратятъ сумитѣ на Дончо Бѣчваровъ секретаръ на сѣюза.

За всичко отнасяще се до лотарията да се отнасятъ до отчетника и Дончо Бѣчваровъ.

Адреса на **Бѣл. Лозарски сѣюзъ** е: Площадъ „Славейковъ“ № 7 IV етажъ София.

ХІ тия Лозарски конгресъ ще се състои на 28 февруарий, 1 и 2 мартъ 1931 год. въ София,

Предупреждаватъ се лозарскитѣ дружества и членове, че на тоя конгресъ ще се допуснатъ да гласуватъ само отчетелитѣ се редовно за 1930 год.

ГАНЧО М. ПЕЧИНОВЪ отъ с. Сухиндолъ продава 40,000 облагородени лози върху Шасла берландиери 41 в и Монтикола присадени съ Афузъ Али, Димятъ, Хамб. мнскетъ, Фурма, Риби мехуръ, Червена резекия и Магдалена. Всичкитѣ сж сортирани, добре узрѣли и небити отъ градушка.

Така че сигуренъ и масовъ износъ ще можемъ да имаме само за едрия добре узрѣлъ Димятъ и то предлаганъ на конкурентни цени. Доброкачественъ Димятъ за износъ се произвежда въ: Лѣсковецъ, Горна-Орѣховица, Прѣславъ, Пловдивъ, Варна, Плѣвенъ, Русе, Шуменъ, Ст.-Загора и пр.

Червена резекия. Червенъ десертенъ сортъ разпространенъ повече въ краидунавскитѣ градове Русе, Свищовъ и Ломъ.

Узрѣва презъ срѣдата на септемврий, издържа извънредно добре продължителенъ транспортъ, обаче, поради червения му цвѣтъ, почти не намира търсение (отчасти само въ Чехия) на срѣдноевропейскитѣ пазари.

Пазари. Търговията съ плодове и особено съ грозде въ цѣла Европа се извършва главно на комисионни начала.

За усвояването на този начинъ за търгуване сж повлияли редица условия. На първо мѣсто: сравнително по-големия рискъ за купувача на тази лесно разваляема стока, ако сключи сдѣлката на фиксирана цена, на второ мѣсто иде обстоятелството, че болшинството отъ чуждестраннитѣ фирми не разполагатъ съ достатъчно капитали за да изплащатъ предварително, закупената стока.

Голѣмото предлагане отъ разни страни, дава възможностъ на търговцитѣ да прокаратъ този по-изгоденъ за тѣхъ начинъ на работа съ чуждитѣ доставчици.

Размѣратъ на комисионната, която обикновено се плаща въ отдѣлнитѣ пазари, варира отъ 6—8% върху продажната цена.

Освенъ комисионната за смѣтка на продавача оставатъ обикновено и следнитѣ разносики: Вносното мито, оборотния данѣкъ и разносикитѣ по превозъ на стоката отъ гарата до пазаря.

Цената на гроздето се определя всѣки денъ въ зависимостъ отъ търсението и предлаганието. Съобразно съ размѣра на пристиганията и цената е по-висока или по-ниска.

Разбира се, че за цената влияе сжщо: произхода, качеството, едрината и степенъта на узрѣването, външния изгледъ и пр. на всѣки сортъ, начина на опаковката, както и редовното доставяне на еднообразна, качественна и здрава стока.

Повече подробности смѣтаме тука за излишно да даваме, тъй като напоследѣкъ по този въпросъ се писа доста подробно въ разни вестници, списания и брошури.

За да имаме по ясна представа защо и къде трѣбва да насочимъ нашия износъ, необходимо е да се знае преди всичко вноса на грозде въ по-главнитѣ европейски държави, който за последнитѣ години е следния:

Вносъ на десертно грозде въ Австрия

	за 1928 г. кг.	1929 г. кг.
Отъ Италия	3,284,900	3,994,600
Отъ Унгария	1,285,600	4,490,500
Отъ България	890,100	1,437,300
Отъ Югославия	731,200	802,700
Отъ Франция	74,900	71,000

Германия е внесла:

за 1926 год.	— 39,569,700 кг.
„ 1927 „	— 48,239,000 „
„ 1928 „	— 63,733,000 „
„ 1929 „	— 76,296,100 „

разпредѣлени както следва: 49·7% отъ Франция, 27·7% отъ Италия, 15·9% отъ Испания и др. Презъ 1930 година поради слабата реколта въ Франция, италианския вносъ въ Германия достига вече 50%.

Чехославия е внесла 6,044,000 кг. грозде отъ следнитѣ страни: Италия — 1,740,000 кг. Югославия — 1,330,300 кг. Испания — 593,000 кг. и останалото отъ Унгария и другитѣ страни.

Швейцария е внесла 9,685,800 кг. отъ следнитѣ страни: Франция 5,898,400 кг. (60·5%); Италия — 2,581,400 (27%); Испания — 1,087,000 (11%) и Алжиръ 119,000 кг. (1%).

ПОЛША внася около 3 милиона кг. грозде главно отъ Унгария и Ромѣния, и представлява единъ пазаръ ползващъ се съ съмнително реноме.

АНГЛИЯ внася около 50 милиона кг. грозде главно отъ Испания, Португалия и Франция.

ДАНИЯ внася 1·5 милиона кг.

НОРВЕГИЯ — внася 1,490,000 кг.

По главнитѣ износители на грозде сж:

ФРАНЦИЯ съ около 50 — 60 милиона кг. преимущественно Шасла, което не може да съперничи по качество съ едрия и добре узрѣлъ Димятъ, а за сравнение и Афузъ Али и дума не може да става.

Франция ще бжде нашия главенъ конкурентъ на германскитѣ пазари.

ИСПАНИЯ изнася около 40—50 милиона кг. грозде въ по-големата си частъ Алмерия късенъ сортъ предлаганъ презъ зимата, който въобще не може да бжде нашъ конкурентъ, тъй като се явява на пазаритѣ едва къмъ края на нашия износъ.

ИТАЛИЯ изнасеше до 1929 год. срѣдно надъ 5000 вагона (около 30 милиона кг.) когато въ 1930 година благодарение добрата реколта износа е вече 8829 вагона (около 45 милиона кг.) и то главно отъ сорта „Златно грозде“ подобно на нашата бѣла резекия, и др. подобни бѣли сортове равняващи се на срѣдно качество Димятъ

Италия изнася сжщо и другъ луксозенъ сортъ „Мускатела“ по едъръ отъ Димята, но ароматиченъ, който по цена почти се приближава къмъ Афузъ Али.

За Г-нъ

Всичко, което се отнася за редакцията и администрацията на в „Лозарски прегледъ“, като пари
статии, дописки и др. да се изпраща на адресъ :

в. ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ — Плѣвень

Абонамента е 60 лева за година предплатени. За читалища и учреждения е също 60 лв.

За допуснатитѣ грѣшки въ адреса или по заплащане на абонамента, заинтересованитѣ да пи-
шатъ въ редакцията, като посочатъ погрѣшения и точния адресъ и № на записа или писмото, съ което
сж изпратени паритѣ.

Лотарията!

Всичко, което се отнася до лотарията за постройка на Лозарски домъ, като
пари, писма, искания на билети, и др. да се изпраща само на адресъ :

Д. БЪЧВАРОВЪ

Лозарския съюзъ площ. „Славейковъ“ № 7 — IV етажъ. — София.

Лозари,

Купете си билети и проагитирайте лозарската лотария за съзиждане на
лозарски домъ. **Лотарията ще се тегли на 8 мартъ 1931 г.**

Единъ билетъ струва 20 лв.

Печалбитѣ сж 200,000 лв.

Тазгодишния — XI-я редовенъ лозарски конгресъ

се свиква на 28 февруари, 1 и 2 мартъ 1931 г. въ София и ще
заседава въ аудитория 45 на Университета на ул. „Тетевенска“
— входъ отъ къмъ булевардъ „Дондуковъ“.

На конгреса ще се четатъ реферати по данъцитѣ, акциза и
кредита на лозята и вината.

Пжтуване съ 50% намаление по Б. Д. Ж. — разрешено.
Лозарскитѣ дружества и кооперации да изискатъ упжтвания и
увѣрения за това отъ Бѣлг. лозарски съюзъ, площадъ „Славей-
ковъ“ 7, IV етажъ — София.

Лозарската лотария ще се тегли на 8 мартъ 1931 год.

Лозари, купете си билети, за да опитате щастието си и за да подкрепите
съзиждането на лозарски домъ. Печалбитѣ сж 200 хиляди лева.

Поканватъ се за последенъ пжтъ лозарскитѣ дружества и ви-
нарски кооперации — членове на Съюза, да издѣлжатъ членския си вносъ къмъ
съюзната каса по 2 лева на декаръ лозе, притежавано отъ членоветѣ имъ.

Безъ пари борба не се води и до успѣхъ и защита не се дохожда.